

שיעורי חינוך

פונעם ראש ישיבה שליט"א

פראקטישע עצות און הדרכות פאר עלטערן, מלמדים, מחנכים און מחנכות

פרשת וארא
שנת תשפ"ו

גליון
קל"ט

שיעורים אין חינוך

פונעם ראש ישיבה שליט"א

- אויפבויען די קינדער -

אויפנעמען די בעסטע און געלונגענסטע מלמדים

עס איז גרויסע זכיה און א גרויסע אחריות צו לערנען מיט אידישע קינדער.

מוהרא"ש זאגט: די וועלט האט א טעות; ווען מען זוכט איינער זאל שלי"פן דיאמאנטן, טון גאלד ארבעט, אדער א קאמפיוטער ספעציאליסט, נעמט מען איינעם וואס איז זייער געלונגען, ווידער ווען מען זוכט ווער עס זאל ארבעטן מיט קינדער אין חדר נעמט מען איינעם וואס איז א בטלן און נישט אזוי געלונגען; איינער וואס מוז קומען ארבעטן אין א מוסד כדי זיינע עלטערן זאלן זיך פרייען אז זייער זון איז געווארן א מלמד... באמת וואלט געדארפט זיין פארקערט; מען וואלט געדארפט אויפנעמען די בעסטע און געלונגענסטע מלמדים, ווייל אויב מען שניידט בטעות אריין אין א דיאמאנט, איז נישט עק וועלט, מען קען נעמען אן אנדערע דיאמאנט, אזוי אויך אויב דער ספעציאליסט מאכט א טעות מיטן קאמפיוטער איז אויך נישט עק וועלט, מען האט דאך קיינעם נישט גע'הרג'עט, עס איז נאר א געלט שאדן, אבער אין מלומדות אויב מען שניידט חס ושלום אריין אין א קינד איז פחד פחדים ווייל מען האט צעשניטן א גאנצע וועלט, ווי די הייליגע חכמים זאגן (סנהדרין לו): **"המקיים נפש אחת מישראל כאלו קיים עולם מלא"**, דער וואס ראטעוועט איין אידיש קינד, ווערט עס גערעכנט ווי ער ראטעוועט און שטעלט אויף א גאנצע וועלט, ווייל פון יעדעס קינד גייט ארויסקומען א גאנצע וועלט.

אויפבויען א פארמאכט קינד

ווען מען קוקט זיך אום צווישן די קינדער זעט מען ווי יעדעס קינד שיינט ארויס מיט

זיין אייגענארטיגקייט; געוויסע קינדער קענען שוין וואונען, געוויסע קינדער זענען זייער מצליח ביים לערנען, אנדערע קינדער קענען שוין שרייבן, גוט רעכענען, אנפירן א שמועס, אדער קענען זיי שוין טאנצן און זינגען ווען מען מאכט א שפיל אין כּתה, אויך זענען דא קינדער וואס יעדער האט ליב זיך צו שפילן מיט זיי. קיין איין קינד האט נישט אלע מעלות צוזאמען, אבער יעדעס קינד שיינט ארויס מיט זיינע ספעציעלע מעלות. איך זע דאס צווישן מיינע קינדער אינדערהיים, יעדעס קינד האט עפעס א באזונדערע מעלה וואס דער אייבערשטער האט אים ספעציעל געגעבן וואס די אנדערע קינדער האבן נישט.

עס קען זיך אבער מאכן אין א כּתה אז איין קינד איז א פארמאכטער בלוז; ער איז אין נאטור זייער צוריקגעצויגן און דערשראקן, ער קען זיך נישט עפענען, און ער שיינט נישט ארויס מיט קיין שום זאך, דארף דער מלמד זען מיט חכמה ווי אזוי אים צו אויפבויען און אים מאכן שפירן אז ער איז עפעס ווערד, דאס קינד זאל נישט זיצן א גאנץ יאר אין כּתה מיט פארלייגטע הענט.

מען קען שטעלן דעם קינד צו זיין דער גבאי צו ברענגען צעטלעך פון אפּיס, אדער זאל ער אויסטילן צעטלעך אין כּתה, אדער זאל ער טון אן ארבעט וואס עס פארלאנגט זיך נישט צו דארפן רעדן ברבים, און מען דארף אסאך בעטן דעם אייבערשטן: **"הייליגער באשעפער, העלף מיר איך זאל קענען אויפבויען מיינע תלמידים, ובפרט דער תלמיד וואס איז זייער צוריקגעצויגן, ער רעדט נישט און זיצט פארמאכט א גאנצן טאג"**.

מען קען נישט אויפבויען א קינד אין איין מינוט, דאס איז אן ארבעט וואס דארף אריינגיין אין די קינדער פון ווען זיי זענען

גאר קליין ביז נאך אלע חינוך יארן, אויב דער אייבערשטער העלפט אז אלע מלמדים בויען אויף די קינדער און זיי געבן גוטע ווערטער פאר די קינדער, מען חזר'ט פסדר פאר יעדן קינד באזונדער אז ער איז טייער און חשוב, קען מען האפן אז די קינדער וועלן אויפנוואקסן גייסטיש געזונט.

נישט דערנידערן די קינדער

אויב א קינד רעדט אריין בשעת דער מלמד האלט אינמיטן רעדן, אדער ער שטערט די כּתה, דארף מען אכטונג געבן נישט צו דערנידערן דעם קינד.

מען דארף אויסלערנען די קינדער צו זיין דרך ארצי'דיג, מען דארף צומאל אפשטעלן די כּתה און זאגן: **"מען טאר נישט רעדן ווען ארבי רעדט!"** "מען קען נישט שטערן די כּתה!" חס וחס וחס! צו זאגן אז קינדער מעגן טון וואס זיי ווילן ווייל זיי זענען נאר קינדער, די הייליגע תורה זאגט אז מען דארף אויסלערנען פאר קינדער דרך ארץ; אויב א מלמד זעט אז ער קען נישט אנועקשטעלן דרך ארץ אין כּתה, זאל ער מאכן א פראגראם פון קארטלעך און פונקטן, און באלוינען די קינדער וואס פירן זיך אויף מיט דרך ארץ; מען דארף אבער זיין פארזיכטיג נישט צו דערנידערן אדער פייניגן קינדער חס ושלום, מען דארף בלויז רעדן צו די קינדער.

זיך איבערגעבן צום אייבערשטן

א מלמד דארף זיך אינגאנצן איבערגעבן צום אייבערשטן, ער דארף אנגיין מיט זיין ארבעט צו די קינדער מיט ליבשאפט אפילו אויב ער באמערקט אז א קינד לאכט זיך אונטער פון אים, אדער ער הערט זיך אונטער ווי קינדער שמועסן צווישן זיך: **"דער רבי איז נישט קיין גוטער רבי"**, "דער פאריערנער רבי איז געווען אסאך בעסער",

אָדער אַ קינד זאגט: "אזא שאד, איך האב געמיינט אז יענער גייט זיין אונזער רבי".

אסאך מאל פירט דער אייבערשטער צו אז די קינדער זאלן זיך נישט אויפפירן וואויל ווייל דער מלמד דארף יעצט אריבערגיין צער און עגמת נפש צוליב זיינע נישט גוטע מעשים וואס ער האט געטון, דעריבער זאל דער מלמד זאגן פארן אייבערשטן: "הייליגער באשעפער איך ווייס אז איך גיי יעצט אריבער צער און עגמת נפש פון מיינע תלמידים ווייל איך האב זיך נישט אויפגעפירט ווי עס דארף צו זיין, דערפאר בעט איך דיר זיי מיר מוחל, און העלף מיר איך זאל האבן כח צו די קינדער, און זיי זאלן זיך אויפפירן מיט דרך ארץ אין כחה".

עס איז זייער א גוטע זאך מען זאל זיך צוגעוואוינען צו כאפן א קליינע שפאציר מיטן אייבערשטן יעדן אינדערפרי פאר מען גייט אריין צו די קינדער; מען קען עס טון אויפן וועג גייענדיג צום חדר. מען זאל בעטן דעם אייבערשטן: "רבנו של עולם, איך רעד זיך איין אז איך בין געלונגען און איך קען זיך אן עצה געבן מיט די קינדער, און למעשה קען איך נישט אן דיר, די קינדער לאכן זיך אונטער פון מיר, איך בעט דיר אייבערשטער איך זאל מצליח זיין מיט אלע קינדער, און איך זאל גארנישט אנגעמען פערזענליך, איך זאל נישט ווערן באליידיגט פון די שווערע קינדער, און איך זאל קיינעם נישט דערנידערן אדער פארשעמען, איך זאל נאר אויפבויען די קינדער".

פארוואס בין איך געווארן א מלמד?

א מלמד דארף אריינטראכטן: 'פארוואס בין איך געווארן א מלמד?' קיינער קומט דאך נישט ארבעטן כדי צו אפנעמען כבוד פון די קליינע קינדער אז זיי זאלן אים זאגן אז זיי האלטן פון אים און זיי האבן אנערקענט און פארשטאנען מיט זייער שכל אז ער איז א געלונגענער מלמד... מיר קומען ארבעטן מיט קינדער ווייל מיר ווילן טון גוטע זאכן אין אונזער לעבן, און מיר ווילן האבן דעם גרויסן זכות פון לערנען תורה מיט אידישע קינדער, דעריבער דארף מען זיך נישט צוטון מאכן ווען די קינדער זענען נישט מחשיב דעם מלמד; מען טאר עס נישט אנעמען פערזענליך און ווערן באליידיגט.

דער הייליגער רבי זאגט, ווי אזוי קען א מענטש פאררעכטן זיינע נישט גוטע מעשים? אפילו א מענטש וועט זאגן נאכאמאל און נאכאמאל פארן אייבערשטן: "אייבערשטער זיי מיר מוחל", ווערט נישט אינגאנצן אויסגעמקט די פלעק פון די עבירות, די עצה ווי אזוי א מענטש קען אינגאנצן

אויסמעקן זיינע פגמים איז נאר דורכדעם וואס מען רעדט צו אנדערע מענטשן פונעם אייבערשטן (ענין ספר המדות אות ניאוף חלק א', סימן מא).

דערפאר איז א מורא'דיגע זכיה צו זיין א מלמד אדער סיי וועלכע ארבעט וואס מען טוט מיט קינדער, און מען לייגט אריין אין די קינדער אייבערשטער; די גאנצע טאג איז געפלאכטן מיט אייבערשטער, מען חזרט מיט די קינדער: "דער אייבערשטער איז דא! דער אייבערשטער וועט העלפן!" און מען לערנט זיי אויס צו מזכיר זיין שם השם, זיי זאלן זאגן: "ברוך ה'", "בעזרת ה'", "אם ירצה ה'", מיט דעם וועט מען פאררעכטן אלע פגמים.

אמונה היילט אויס פון אלע פראבלעמען

אז מען רעדט צו קינדער דיבורי אמונה וועט דאס זיי אויסהיילן פון אלע זייערע שרעק און פחדים, ווייל אמונה היילט אויס פון אלע פראבלעמען, ווי דער אויב מען פארגעסט פונעם אייבערשטן הייבן זיך אן אלע פראבלעמען.

נאר אמונה פארוואגלט, ווי דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן כה, אות ד): "אי אפשר להכניע הקלפות", מען קען נישט בייקומען די קליפות, וואס מיינט דאס קליפות? "היננו הדמיונות", פאנטאזיעס, "המחשבות", און שלעכטע מחשבות, "התאוות", און אלע שלעכטע זאכן וואס דער מענטש גלוסט, "ההבלבולים והמניעות שבמדרגה", און אלע קאפ דרייענישן, "אלא על-די גדלות הבורא", נאר דורך טראכטן פון דעם אייבערשטן גרויסקייט; ווייל ווי נאר מען הויפט אן טראכטן: 'אה מחל', עס איז דא א בורא, ער פירט אלעס, ער מאכט אלעס, ער טוט אלעס' - ווערן אלע קליפות אויס.

אלע אנדערע מעטאדן וואס קומען פון די אומות העולם - איז אלעס פאנטאזיעס און עס פארוואגלט נישט. נעבעך פאר די וואס גייען צו מענטשן וואס פאררופן זיך העלפערס, אדער נעמען די קינדער צו טפולים וכדומה, מען ווערט דארט נאר מער צעדרייט. דער בשר ודם מאכט חזק פונעם מענטש, ער זאגט אים: "יעצט אטעם אריין און יעצט אטעם ארויס", "יעצט פרוביר צו טראכטן פון די שרעק", און "יעצט טראכט ווי די שרעק נעמט זיך אינגאנצן איבער", "יעצט שריי" וכדומה; די זאכן זענען געמאכט פאר די אומות העולם, אבער אידישע קינדער היילן זיך דורך אמונה.

דער ציל פון א שולע

לערעניס דארפן וויסן וואס איז דער ציל פון א שולע; דער ציל פון א שולע איז איין

זאך: די מיידלעך זאלן האבן א פלאץ וואו מען וועט הערן ווערטער פון אמונה, א פלאץ וואו מען לייגט אריין אין די קינדער אז אידישקייט איז זיס, אידישקייט איז שייך, אידישקייט איז א מחל, און מען זאל באטראכטן יעדעס קינד באזונדער, מען זאל זיי אויפבויען און געבן גוטע ווערטער.

מען טיילט איין אין שולע לימודים פאר אלע יארגענג, פון די גאר קליינע קינדער ביז די עלטסטע כחה; מען דאווענט מיט זיי און מען לערנט מיט זיי עברי, ליינען, רעכענען, מען מאלעוועט און מען שניידט אויס שיינע בילדער פון די פרשה, מען זאגט מיט די קינדער תיקון הכללי, אין די עלטערע כיתות לערנט מען שוין אביסל ספר המדות און די מעשיות פון הייליגן רבי'ן; מען דארף אבער וויסן אז נישט דאס איז דער ציל פון א שולע, עס איז נישט געפערליך אויב א קינד כאפט נישט אויף א לימוד אדער זי האלט נישט מיט א געוויסע לימוד; עס וועט גארנישט געשען אויב א קינד מאלעוועט ארויס פונעם בילד, אדער זי קען נישט שניידן אזוי גראד, אדער זי קען נישט אזוי גוט רעכענען, ווייל די זאכן זענען גארנישט משנה צום לעבן, איין זאך איז נא וויכטיג, אז די קינדער זאלן אויפואקסן גייסטיש געזונט.

מען דארף אויפבויען די קינדער, זיי ווייזן אז זיי קענען יא און זיי זענען יא ווערד.

וואס נעמט מען מיט נאך די חתונה?

ווען מײן מאמע תחל האט געענדיגט חתונה מאכן איר יונגסטע טאכטער, האט זי מיר געזאגט אז זי דארף בענטשן א ברכת הגומל אז זי קען שוין אפאטעמען פון די צער און עגמת נפש וואס זי האט געהאט דורכאויס אלע יארן וואס אירע טעכטער האבן געלערנט אין שולע; ווייל זי האט דאך א שטוב מיט גלף טעכטער קיין עין הרע, און ביי אונז אין די משפחה איז העלפן אין שטוב וויכטיגער ווי קענען אויסווייניג די נעמען פון אלע פערזענלעכע פון ווען אמעריקע שטייט; ביי אונז איז וויכטיג צו העלפן א באפע, א מאמע; מען לייגט נישט קיין געוויכט אויף 'קענסט יא', 'קענסט נישט', מען רעדט בכלל נישט פון דעם, אויך זענען מיינע שוועסטערס געווען געזונט און לעבעדיג, דערפאר פלעגט מען פארשיקן מיינע שוועסטערס פון שולע ווייל זיי האבן נישט מיטגעהאלטן די לימודים און זיי זענען געקומען און געגאנגען, און מען פלעגט אנרופן מײן מאמע זאגן אז די קינדער דארפן גיין צו הילף, ווייל זיי זענען צו לעבעדיג; מײן מאמע פלעגט פארגיסן טרערן

האבן וואו צו גיין און וואו צו קומען, אלע לימודים וואס מען לערנט אין שולע איז נאר געמאכט פֿדי אַנצופילן דעם טאג, נישט אז עס זאל ווערן געפֿירט מיט אַ סיסטעם, אויב מען קען די לימודים - קען מען זיין אין שולע, און אז נישט - פֿארשיקט מען.

די מחנכים וואס וועלן ארייננעמען די אַמט'ע ווערטער אין זייער הארץ און זיי וועלן דאס פֿרובירן מקיים צו זיין, וועלן זיכער מצליח זיין מיט זייערע תלמידים, זיי וועלן שעפֿן נחת פֿון זיי אויף די וועלט, און נאך פֿיל מער אויף יענע וועלט.

איר מיטגיין מיט די כֿתה.

מיין מאמע האט געפֿרעגט די מנהלת אויב זי ווייסט בכלל פֿארוואס דער רבי זכותו גגן עלינו פֿון סאטמער האט געעפֿנט די מיידל שולע? זי האט נישט געוואוסט וואס צו ענטפֿערן; מיין מאמע איז דאך געבוירן אין א שטוב וואס מען האט זיך נישט גערייט אן דעם רבי'ן, מען האט געאטעמט דעם רבי'ן, און זי איז געווען פֿון די ערשטע תלמידות פֿון די סאטמערע שולע, האט זי געזאגט פֿאר די מנהלת: "דער רבי האט געזאגט ביים עפענען די שולע: 'איך עפֿן א שולע אז מיידלעך זאלן

פֿון די צער וואס מען האט איר געמאכט. איין מאל האט די מנהלת פֿון שולע איר אנגערופן זאגן אז איר קליין מיידל דארף איבערגיין א כֿתה ווייל זי פֿארשטייט נאכנישט אז איינס מיט נאך איינס איז צוויי, האט איר מיין מאמע געפֿרעגט: "זי שטערט די כֿתה?" האט די מנהלת געזאגט: "ניין, זי שטערט נישט", האט זיך מיין מאמע געבעטן צו איר מיט טרערן: "וואס ווילסטו פֿון איר, וואס גייט דיר אן אז זי קען נישט אזוי גוט רעכענען? אויב מען קען נישט גוט רעכענען וועט מען דען נישט קענען זיין א גוטע מאמע פֿאר די קינדער! לאז

בריוון פון חינוך

פינעם ראש ישיבה שליט"א

קען איר רעדן צו די קינדער פֿון זאכן וואס איר האלט נישט דערביי?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איר בין א מלמד און איר הער די שיעורים פינעם ראש ישיבה שליט"א וואס העלפט מיר זייער ארויס אין מיין פאסטן, ספעציעל בין איר זיך מחי' יעדע וואך מיטן גליון "שיעורי חינוך", אזויפיל גוטע עצות און הדרכות אין חינוך.

איר האב געוואלט פרעגן, אזוי ווי איר האב זיך איינגעפֿירט אז איר זאג פֿאר די קינדער נאר זאכן וואס איר אליין האלט דערביי, אבער דאס מאכט מיר א פֿראבלעם ביי געוויסע זאכן וואס איר דארף אויסלערנען פֿאר די קינדער, אבער איר אליין טו עס נישט ווי עס דארף צו זיין, און איר שפיר זיך ווי א פאפער אויב איר וועל זיי הייסן טון א זאך וואס איר טו נישט. צום ביישפיל ווען איר זאג זיי מוסר אז מען דארף דאווענען אויף איין פֿלאץ און נישט ארומשפאצירן ביים דאווענען, מען דארף זיין מיט דרך ארץ ביים דאווענען, מען רעדט יעצט צום אייבערשטן, און אזוי ווייטער; אבער אין די זעלבע צייט ווייס איר אז איר האלט נאכנישט ביי דעם דערווייל, פֿארשטייט זיך אז ווען איר דאווען מיט די קינדער, דאווען איר שטייטליך, אבער ווען איר דאווען צופרי אין שול, האב איר נישט צופיל געדולד צום דאווענען, איר קום אן שפעט צום דאווענען און איר גיי ארויס פֿרי, און איר קען זיך נישט צופיל קאנצעטרירן אויפֿן דאווענען; איר ווייס עס איז נישט גערעכט, אבער וואס זאל איר טון אז דאס איז דערווייל די מציאות.

מענטש איז צעפֿראכן, "אם לא כֿול בעצמו לבוא לגדלות המחין", אז ער קען זיך נישט מחזק זיין און זיין אן ערליכער איד, "עצה לזה", איז די עצה, "שישפיל אחרים", ער זאל רעדן צו אנדערע, "ועל ידי זה נתעורר גם אצלו", דורכדעם וואס ער איז מחזק א צווייטן - וועט ער אליינס ווערן מחזק.

דער עיקר דארף א מלמד האבן אסאך סבלנות, אזוי ווי מיר געפינען ביי די מעשה פֿון רבי פֿרידא וואס חכמינו זכרונם לברכה דערציילן (עירובין נד), רבי פֿרידא האט געהאט א תלמיד וואס האט נישט פֿארשטאנען וואס מען לערנט מיט אים, מען האט אים געדארפט איבערזאגן פֿיר הונדערט מאל, רבי פֿרידא מיט זיין גרויס סבלנות האט מיט אים געלערנט נאכאמאל און נאכאמאל ביז פֿיר הונדערט מאל. איין מאל האט רבי פֿרידא געזען אז דער תלמיד פֿארשטייט נישט אפילו ביי פֿיר הונדערט מאל, פֿרעגט ער אים: "האידנא מאי שנא", וואס איז יעצט אנדערש אז דו פֿארשטייסט נאכאלץ נישט? זאגט דער תלמיד, איר האב נישט קיין קאפ צו פֿארשטיין, ווייל איר זע אז דער רבי יאגט זיך צו גיין, טראכט איר אגאנצן צייט אז יעצט גייט שוין דער רבי מיר איבערלאזן, האב איר נישט קיין קאפ צו פֿארשטיין, האט רבי פֿרידא אים געזאגט: "הב דעתך ואתני לך", לייג צו קאפ און איר וועל דיר לערנען, "הדר תנא ליה ארבע מאה זמני", ער האט אים נאכאמאל געלערנט

ווען עס קומט צו רעדן צו די קינדער וועגן דאווענען, ווייס איר נישט ווי אזוי עס צו טון אויף אן אַמט'ן וועג; אפֿשר זאל איר רעדן הויך אזוי ווי צו מיר אליין אז אזוי דארף מען דאווענען, און די קינדער וועלן זיך צוהערן? אדער זאל איר זיי זאגן אז אפילו מען זעט ערוואקסענע מענטשן שפאצירן ארום ביים דאווענען, איז דאס נאר ווייל זיי האבן זיך שלעכט איינגעוואוינט, אבער דער אַמט'ער וועג איז נא צו דאווענען אויף איין פֿלאץ?

איר שפיר ווי איר דארף הדרכה אויף דעם, ווייל עס איז נישט נאר ביי די נושא פֿון דאווענען, עס קומט כֿסדר אויס ביי יעדע צווייטע זאך וואס איר דארף מחנך זיין קינדער אויף דעם, אבער איר אליין בין ווייט פֿון דעם.

יִישׁר כח

תשובה:

בעזרת ה' תתברך - יום ב' פרשת יתרו, שובבי"ם, י"ט שבט, שנת תשפ"ד לפֿרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר

איר האב ערהאלטן זיין בריוו.

רעד אסאך צו די קינדער פֿון אַמונה און פֿון תפלה, וועט דאס אויף משפיע זיין אויף דיר. דער רבי זאגט (לקוטי מוהב"ן חלק א', סימן ק) דורך רעדן פֿון יראת שמים, חיזוק און אַמונה - צו אנדערע - פֿועלט עס אויפֿן מענטש אליינס, אזוי ווי עס שטייט אין פֿסוק (תהלים מא, ב): "אשרי משכיל אל דל", ווען א

פיר הונדערט מאל, און דורכדעם האט ער זוכה געווען צו לעבן פיר הונדערט יאר און צו עולם הבא.

א מלמד דארף האבן אייגענע געווען פאר די קינדער, איינער וואס ווערט גערופען פון קינדער - טאר נישט זיין קיין מלמד, א געווענער מלמד קען מאכן די קינדער בעלי מומין פאר זייער גאנץ לעבן רחמנא לצלן. מוהרא"ש דערציילט, א איד איז געקומען צום גרויסן גאון רבי מאיר שפירא זכר צדיק לברכה זיך אדורכרעדן אויב ער זאל ווערן א מלמד, פרעגט אים דער גאון: "וואס האסטו געטון ביז יעצט?" זאגט ער: "איך בין געווען א שוחט", פרעגט ער אים: "פאר וואס האסטו דאס אפגעלאזט?" זאגט ער: "מען האט מיך אפגעזאגט ווייל איך בין נישט קיין באגלייבטער", זאגט אים רבי מאיר: "ווער נישט קיין מלמד; אז דו האסט נישט מצליח געווען מיט שחטן קעלבלעך ווילסטו גיין שחטן קינדער?!" זעט מען אז צו זיין א מלמד דארף מען זיין א ירא שמים און האבן אסאך סבלנות.

שטארק זיך מיט דיין ארבעט, צעברעך זיך נישט און צעקלאפ זיך נישט, דו לייג אריין אין די קינדער יראת שמים און דערצייל זיי מעשיות פון צדיקים, וועלן זיי ווערן צופלאקערט צו זיין ערליכע אידן, און אויך דיין הארץ וועט זיך אנגיין צום אייבערשטן. אזוי ווי דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק א', סימן רמח): "דע, שפופרי מעשיות מצדיקים, הוא דבר גדול מאד", זאלסט וויסן - זאגט דער רבי - אז פארציילן מעשיות פון צדיקים איז זייער א גרויסע זאך, "כי על ידי ספורים מצדיקים נתעורר ונתלהב הלב בהתעוררות גדול להשם יתברך, בחשק נמרץ מאד". ווייל ווען מען הערט א מעשה פון א צדיק, ווערט מען אויפגעפלאמט און מען באקומט א מורא'דיגע חשק צו ווערן אן

ערליכער איד; מען זעט ווי דער צדיק האט זוכה געווען און ער איז בייגעשטאנען אלע זיינע נסיונות, וויל מען אויך ווערן א צדיק, בפרט ווען א קינד הערט א מעשה פון א צדיק, ווערט ער זייער נתעוור דורך דעם.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן העלחה אין אלע ענינים.

(קונטרס עצתו אמונה פרשת משפטים, שנת תשפ"ד)

וואס טו איך ווען מיין אינגל איז צופיל באשטראפט געווארן אין חדר?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

וואס טו איך אז מיין בתה ב' אינגל קומט אהיים און דערציילט אז זיין רבי האט אים באשטראפט דריי מאל אינעם זעלבן טאג, און איין מאל האט ער געכאפט א ציפ?

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת ויצא, ט' כסליו, שנת תשפ"ד לפת קטן

לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

עס איז זייער וויכטיג זאלסט האבן א פרוי וואס קער מיט די מלמדים פון זיינע קינדער; עס איז גאר אנדערש די צוגאנג וואס דער מלמד האט צום תלמיד ווען ער קען די עלטערן.

גיי אריבער צום מלמד און געב אים גוטע ווערטער, זאג אים ווי צופרידן דו ביסט און ווי זיין קינד בלייבט, אויך זאלסטו אים פרעגן צי ער איז צופרידן

און אויב דער קינד איז דרך ארץ'דיג. אזוי צוביסליך זאלסטו אים פרעגן אויב עס פעלט אויס ציפן; זאג אים מיט שיינעם אז אויב ער האט א פראבלעם מיטן קינד זאל ער זיך רופן און דו וועסט רעדן צום קינד.

מען קען זיך נישט פארשטעלן ווי שווער מלמדים ארבעטן, און דער עיקר שוועריקייט איז - אז מען איז זיי נישט מחשיב און מען אינטערעסירט זיך נישט. דער מלמד זיצט מיט א גאנצע בתה קינדער, די ארבעט איז זייער שווער, די קינדער פרובירן אויף אלע וועגן ווי אזוי אים ארויסצונעמען פון די גלייזן, ביז ער פארלירט זיך; וואלטן די עלטערן געהאט הפרת הטוב, געקומען זאגן שפח, געקומען זיך אינטערעסירן - וואלט דער מלמד געארבעט גרינגער.

וואויל איז פאר די עלטערן וואס אינטערעסירן זיך שטענדיג אויף די קינדער און ארבעטן מיטן מלמד; וועלן זיי זען שיינע פירות, די קינדער וועלן אויסוואקסן געזונט און ערליך.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן העלחה אין אלע ענינים.

...

(קונטרס עצתו אמונה פרשת וישלח, שנת תשפ"ד)

חינוך אפטיילונג

אויף קול ברסלב

צו הערן אלע שיעורים אויף חינוך

פון דער ראש ישיבה שליט"א

אויף קול ברסלב

דרוקט: 1-2-4-2

- שמעו ותחי נפשכם -

צו באקומען וועכנטליך דעם גליון, ביטע שרייבט צו: chinuchgilyon@gmail.com

קול ברסלב

קוואל פון אמונה (פרויקט) - שיעורים; מעשיות פון תפלה; רעסעפיס; און נאך

845-351-9060 / 212-444-9169

ארץ ישראל 0797040069 / ענגלאנד 03303502363 / קאנאדא 438-320-9090

חיזוק יומי אימעיל / chizikyomi@gmail.com / טעלעפאן מעדיזשינג 347-630-2876

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; מעשיות פון תפלה און נאך

212-444-9191 / 845-351-0910

ארץ ישראל 0797040066 / ענגלאנד 03303502361 / קאנאדא 4383008080

בעלגיע 11552354370 / ארגענטינע 3235003461